

PREZES
TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO

P.001.20.2025

Warszawa, 28 lipca 2025 r.

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

z najwyższym niepokojem przyjąłem informację o podjęciu przez Sejm RP w dniu 25 lipca 2025 r. decyzji o pociągnięciu do odpowiedzialności konstytucyjnej przed Trybunałem Stanu Przewodniczącego Krajowej Radiofonii i Telewizji. Decyzja ta pozostaje bowiem w oczywistej i rażącej sprzeczności z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z 16 lipca 2025 r., wydanym w sprawie o sygn. akt K 24/24 – a tym samym nie wywołuje skutków prawnych.

W powołanym wyżej wyroku Trybunał Konstytucyjny orzekł, że art. 11 ust. 1 zdanie drugie ustawy z dnia 26 marca 1982 r. o Trybunale Stanu (Dz. U. z 2022 r. poz. 762 ze zm.; dalej: ustawa o Trybunale Stanu) w zakresie, w jakim dotyczy członka Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, jest niezgodny z art. 213 ust. 1 i art. 198 ust. 1 Konstytucji oraz że art. 13 ust. 1a ustawy o Trybunale Stanu, w zakresie, w jakim odsyła do art. 1 ust. 1 pkt 5 ustawy o Trybunale Stanu, jest niezgodny z art. 213 ust. 1 w związku z art. 156 ust. 2 Konstytucji (oraz umorzył postępowanie w pozostałym zakresie). Trybunał jednoznacznie stwierdził, że w zakresie dotyczącym większości potrzebnej do pociągnięcia do odpowiedzialności przed Trybunałem Stanu Przewodniczącego KRRiT, przepis przewidujący dotąd bezwzględną większość głosów w obecności co najmniej połowy ustawowej liczby posłów jest niezgodny z Konstytucją, w tym w szczególności z konstytucyjną zasadą niezależności Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji i jej członków (art. 213 ust. 1 Konstytucji). Większość ta – jak orzekł Trybunał – winna być ukształtowana co najmniej na poziomie większości niezbędnej do

podjęcia uchwały o pociągnięciu do odpowiedzialności przed Trybunałem Stanu członka Rady Ministrów, tj. co najmniej na poziomie większości 3/5 ustawowej liczby posłów (art. 156 ust. 2 Konstytucji). Mimo wyroku Trybunału Konstytucyjnego, wydanego w sprawie o sygn. akt K 24/24, Sejm podjął w dniu 25 lipca 2025 r. decyzję o pociągnięciu do odpowiedzialności konstytucyjnej przed Trybunałem Stanu Przewodniczącego Krajowej Radiofonii i Telewizji jedynie bezwzględną większością głosów. Ponadto, we wskazanym wyroku Trybunał orzekł, że Konstytucja wyklucza możliwość zawieszenia w czynnościach przewodniczącego KRRiT na podstawie uchwały Sejmu o pociągnięciu do odpowiedzialności przed Trybunałem Stanu, albowiem tylko rozstrzygnięcia podejmowane przez Trybunał Stanu mogą rodzić skutki prawne wobec osób, których dotyczy postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności konstytucyjnej.

Koherentnie, zwracam także uwagę Pana Marszałka na wyrok Trybunału Konstytucyjnego 11 stycznia 2024 r., wydany w sprawie o sygn. akt K 23/23. W wyroku tym Trybunał orzekł, że: 1) art. 11 ust. 1 zdanie drugie w związku z art. 13 ust. 1a ustawy o Trybunale Stanu w zakresie, w jakim umożliwia zawieszenie w czynnościach Prezesa Narodowego Banku Polskiego wskutek podjęcia przez Sejm, bezwzględną większością głosów w obecności co najmniej połowy ustawowej liczby posłów, uchwały o pociągnięciu Prezesa Narodowego Banku Polskiego do odpowiedzialności przed Trybunałem Stanu, jest niezgodny z art. 227 ust. 1 w związku z art. 227 ust. 2 w związku z art. 227 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej; 2) art. 13 ust. 1a ustawy o Trybunale Stanu w części, w jakiej odsyła do art. 1 ust. 1 pkt 3 ustawy o Trybunale Stanu, jest niezgodny z art. 227 ust. 1 w związku z art. 227 ust. 2 w związku z art. 227 ust. 3 Konstytucji; 3) art. 13 ust. 1b ustawy o Trybunale Stanu, wskutek pominięcia odesłania do art. 1 ust. 1 pkt 3 ustawy o Trybunale Stanu, jest niezgodny z art. 227 ust. 1 w związku z art. 227 ust. 2 w związku z art. 227 ust. 3 Konstytucji (oraz umorzył postępowanie w pozostałym zakresie). Trybunał stwierdził, że z zasady niezależności Narodowego Banku Polskiego i ochrony statusu jego Prezesa, gwarantowanej zasadą kadencyjności jego urzędu, wynika obowiązek ustanowienia regulacji ustawowej, która będzie przewidywała, w wypadku uchwały Sejmu o pociągnięciu Prezesa NBP do odpowiedzialności przed Trybunałem Stanu, większość kwalifikowaną, co najmniej równą tej, która jest niezbędna dla pociągnięcia członka Rady Ministrów do odpowiedzialności przed Trybunałem Stanu. Jednocześnie Trybunał podkreślił, że ze względu na to, iż wyrok wydany w sprawie o sygn. K 23/23 dotyczy przepisów ustawy przyznającej Sejmowi określone kompetencje, do realizacji wyroku zobowiązany jest Sejm, który nie może postępować w sposób niweczący treść i sens

orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego i to zarówno realizując funkcję prawodawczą jak i wykonując inne kompetencje powierzone przez Konstytucję i ustawy.

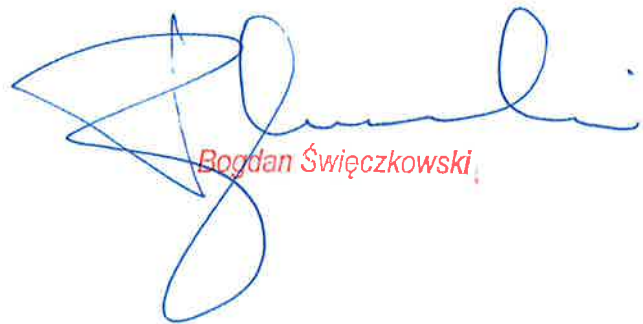
Wobec powyższych okoliczności, przypominam Panu Marszałkowi, że zgodnie z art. 190 ust. 1 Konstytucji orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego mają moc powszechnie obowiązującą i są ostateczne. Jak wskazał Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 9 marca 2016 r. (sygn. K 47/15, OTK ZU A/2018, poz. 31), ostateczność i powszechna moc obowiązująca wyroków Trybunału oznacza, że w świetle Konstytucji nie mogą one zostać skutecznie zakwestionowane przez inne organy państwa. Organy te są natomiast zobowiązane do ich wykonania i respektowania. W kolejnym wyroku z dnia 11 sierpnia 2016 r. (sygn. K 39/16, OTK ZU A/2018, poz. 32) Trybunał Konstytucyjny stwierdził, że już w momencie publicznego ogłoszenia wyroku Trybunału przepisy uznane za niezgodne z Konstytucją tracą przymiot domniemania konstytucyjności. Jednocześnie wszystkie organy państwa – a zatem także Pan Marszałek oraz reprezentowany przez Pana Sejm – już od tego momentu mają obowiązek powstrzymania się od stosowania niekonstytucyjnych regulacji. Tożsame stanowisko prezentowane jest również przez Sąd Najwyższy. W tym zakresie należy w szczególności zwrócić uwagę na uchwałę Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2016 r., w której stwierdzono, że: „[z]godnie z art. 190 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego podlegają niezwłocznemu opublikowaniu. Nieopublikowany wyrok Trybunału Konstytucyjnego, stwierdzający niezgodność z Konstytucją określonego przepisu uchyla domniemanie jego zgodności z Konstytucją z chwilą ogłoszenia wyroku przez Trybunał Konstytucyjny w toku postępowania”.

Mając powyższe na względzie, stanowczo wzywam Pana Marszałka do respektowania ostatecznych i powszechnie obowiązujących orzeczeń Trybunału Konstytucyjnego, w tym dotyczących odpowiedzialności przed Trybunałem Stanu Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji oraz Prezesa Narodowego Banku Polskiego. Wnoszę także o to, aby Pan Marszałek, jako kierujący Sejmem, zadbał o przestrzeganie porządku konstytucyjnego w toku prac parlamentarnych reprezentowanej przez Pana Marszałka izby.

Podkreślam, że zgodnie z art. 10 ust. 1 Konstytucji, ustrój Rzeczypospolitej Polskiej opiera się na podziale i równowadze władzy ustawodawczej, władzy wykonawczej i władzy sądowniczej. Stosownie natomiast do art. 7 Konstytucji, organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Sytuacja, w której organ władzy ustawodawczej, całkowicie

lekceważy w swej działalności ostateczne i powszechnie obowiązujące orzeczenie, pochodzące od organu władzy sądowniczej, jednoznacznie godzi we wskazane wyżej zasady ustrojowe państwa polskiego. W konsekwencji, sposób procedowania Sejmu w zakresie decyzji z dnia 25 lipca 2025 r. należy ocenić jako prowadzący do anarchizacji prawa oraz destabilizacji państwa polskiego.

Z wyrazami szacunku,

Bogdan Święczkowski

Do wiadomości:

- 1) Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Andrzej Duda;
- 2) Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny Waldemar Żurek;
- 3) Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji Marcin Kierwiński;
- 4) Komendant Główny Policji gen. insp. Marek Boroń;
- 5) Prokurator Małgorzata Szeroczyńska, Prokuratura Okręgowa w Warszawie (do śledztwa prowadzonego pod sygn. akt 3041-1.Ds.69.2025).